

بررسی ترس‌های مرضی در دانشآموزان تهرانی

دکتر هادی بهرامی*

چکیده

هدف: در این پژوهش ۴۹ مورد از ترس‌های مرضی کودکان و نوجوانان در ۷ گروه: مدرسه هراسی، گذر هراسی و ازدحام، ترس از حیوانات، ترس از فضاهای بسته، ترس از پزشک و وابسته‌های پزشکی، ترس از پدیده‌ها، ترس از موقعیت‌های اجتماعی و ترس از امتحانات مورد بررسی قرار گرفتند. **روش:** آزمودنیهای پژوهش را ۲۶۰ نفر (۱۲۰ دختر و ۱۲۰ پسر) ۱۴-۲۱ ساله تشکیل داده‌اند که از صیان دانشآموزان دبیرستانی و پیش‌دانشگاهی با روش نمونه‌گیری خوش‌ای تصادفی برگزیده شده‌اند و داده‌ها به کمک روش‌های آماری توصیفی و آزمون آماری تحلیل گردید. **یافته‌ها:** یافته‌های پژوهش نشان داد که ترس از موقعیت‌های اجتماعی بیشترین نمرات را در میان سایر مقوله‌های ترس به خود اختصاص می‌دهد. پس از آن ترس از حیوانات، ترس از پزشک و وابسته‌های آن، مدرسه هراسی، گذر هراسی و ترس از پدیده‌ها به ترتیب اهمیت قرار دارند. نمرات دختران دانشآموز هم از نظر تعداد موارد ترس و هم از نظر شدت ترس بیشتر از پسرها بود.

کلید واژه: هراس، ترس مرضی، دانشآموزان، تهران

مقدمه

ترس، شدید و با دوام هستند و در غیاب محرک ترس آور نیز تأثیر مخرب خود را بر روی رفتار حفظ می‌نمایند. این ترس‌ها خارج از کنترل ارادی قرار دارند، با ماهیت محرک ترس آور نسبتی ندارند و به گونه غیرمنطقی و جبری موجب اجتناب می‌گردند (کوترو^(۲)، ۱۹۹۵). زیان ترس‌های مرضی بر رفتارهای اجتماعی و پیشرفت

ترس در انسان با نشانه‌ها و پیامدهای ویژه‌ای مانند پریدگی رنگ، لرزش، تعریق، تپش قلب، احساس ضعف، ناتوانی در تمرکز و فرار از موقعیت به جای رویارویی با آن همراه است. ترس‌ها را به ترس‌های عادی، ترس‌های مرضی (فوبي‌ها) و ترس‌های وابسته به رشد تقسیم کرده‌اند (میلر^(۱) و همکاران، ۱۹۷۲). ترس‌های مرضی بر خلاف سایر موارد

*: دکتری تخصصی روانشناسی، عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، خیابان کارگر جنوبی، دانشگاه علامه طباطبائی.

بوده‌اند و واکنش‌های رفتاری و عاطفی وابسته به آنها را در هر هفته دو بار بروز می‌داده‌اند. در پژوهشی که به روش طولی بر روی کودکان و نوجوانان آمریکایی صورت گرفته است ژل فاند^(۱۱) و هارتمن^(۱۲) (۱۹۷۵) گزارش نمودند که نزدیک به ۸۵٪ افراد بررسی شده دارای ترس‌هایی بوده‌اند. در مورد بزرگسالان پژوهش‌ها نوع شدید فوبی‌ها را ۴۴٪ و نوع خفیف آن را تا ۶۰٪ جامعه ذکر کرده‌اند. در میان بیمارانی که اختلال‌های خلقی بارز دارند شیوع آن به ۵۰ تا ۶۰ درصد جمعیت نیز می‌رسد.

در دوران کودکی و حتی اوایل نوجوانی فراوانی ترس‌های مرضی نزد دخترها و پسرها به یک اندازه دیده می‌شود. اما در سالهای آخر دوران نوجوانی فراوانی و شدت آنها در دخترها بیشتر از پسرها است (لونگ^(۱۳)، ۱۹۷۹). در سنین بالاتر تقریباً در همه جوامع زنها بیشتر از مردها به ترس‌های مرضی مبتلا می‌گردند.

کودکان مبتلا به ترس‌های مرضی سایر اختلال‌های روانی و رفتاری از جمله اضطراب، گوش‌گیری، زودرنجی، خودکوچک بینی، عدم اعتماد به نفس، تیک و اختلال‌های خواب را بیشتر از سایر کودکان نشان می‌دهند.

در سال ۱۹۷۲ میلر و همکاران یک نظام طبقه‌بندی منسجم ارائه نمودند که بیشترین ترس‌های مرضی دیده شده در کودکان و نوجوانان را در بر می‌گرفت. فهرست آنها ۸۱ مورد از ترس‌های مرضی را در ۴ مقوله: آسیب اجتماعی (مانند ربوده شدن، گم شدن، زخمی شدن، جدایی از والدین، بیماری و بیگانه‌ها)، رویدادهای طبیعی (مانند طوفان، گردباد، سیل، تاریکی، حیوانات)، اضطراب اجتماعی (مانند مدرسه، جدایی، مورد انتقاد واقع شدن)،

تحصیلی دانش‌آموزان بیشتر از سایر جنبه‌های رفتاری آنان است (دوپو^(۱)، ۱۹۹۲)، کوتور^(۲) (۱۹۸۴) پیامد چنین ترس‌هایی را در بسیاری از موارد، در خانه ماندن، به تعویق اندختن تکالیف، کابوسهای شبانه و یا وابسته شدن افرادی به دیگران می‌داند. بررسی ترس‌های مرضی از دهه‌های نخست سده بیستم آغاز می‌شود و روان تحلیل‌گران از نخستین کسانی بودند که به اهمیت آن در سازش نایافتنگی کودکان پی بردن. سپس رفتار گرایان پژوهش در مورد آنها را پی گرفتند و شیوه‌های درمانی مناسبی در دهه‌های اخیر به دنبال این پژوهش‌ها پیشنهاد شده است که درمانگران موفقیت‌های چشمگیری با بهره‌گیری از آنها گزارش نموده‌اند (باندورا^(۳)، ۱۹۷۷؛ راس^(۴)، ۱۳۷۵؛ کوتورو، ۱۹۹۷).

در سبب‌شناسی ترس‌های مرضی به جانشین ساختن ناخودآگاه پدیده ترس آور، به اضطراب به عنوان مکانیسم دفاعی سرکوبی، به شرطی شدن‌های کلاسیک و فعال و به یادگیری مشاهده‌ای اشاره شده است. کودکان معمولاً به گونه هیجانی واکنش ترس را از والدین یا اطرافیان خود می‌آموزنند (نیمیه^(۵)، ۱۹۸۰) و یا اینکه با رفتار اضطرابی به پدیده‌های شرطی شده پاسخ می‌دهند (روکت^(۶)، ۱۹۹۸). در این میان برخی از روانشناسان به رابطه میان رشد شناختی با برخی از ترس‌های مرضی نیز توجه کرده‌اند (کوتورو، همانجا) و برخی دیگر با طرح نظریه آمادگی زیستی علل ژنتیک ترسها را مورد پژوهش قرار داده‌اند (سلیگمان^(۷)، ۱۹۷۱).

همه ترس‌ها کم و بیش در همه سنین دیده می‌شوند (دلپراتو^(۸)، ۱۹۸۰) لکن برخی از آنها ویژه دوران کودکی یا نوجوانی هستند و با افزایش سن شمار آنها کاهش می‌یابد.

پژوهش‌های گوناگون درباره ترس‌های کودکان و نوجوانان آمار متفاوتی را گزارش کرده‌اند. بررسیهای مارسلی^(۹) و برآکونیه^(۱۰) (۱۹۸۹) نشان می‌دهد که کودکان ۳ تا ۷ ساله بطور متوسط به ۴ نوع ترس دچار

1-Dupeu	2-Quere
3-Bandura	4-Ross
5-Nemiah	6-Rouquette
7-Seligman	8-Delprato
9-Marcelli	10-Braconnier
11-Gelfond	12-Hartman
13-Long	

دیگر، دلپذیر نبودن فضای فیزیکی مدرسه (پالتیه^(۶)، ۱۹۹۸).

مدرسه هراسی با شکایات جسمانی از قبیل ضعف عمومی، دل بهم خوردنگی، سردرد یا احساس گرفتنگی در گلو همراه است و این شکایتها صبحها پیش از رفتن کودک به مدرسه بیشتر دیده می‌شود. نزدیک به ۲ تا ۳ درصد دانشآموزان مدارس به مدرسه هراسی مبتلا هستند و معمولاً مادران این کودکان بیشتر از دیگران به کودک خود واپس هستند (تاكاهاشی^(۷)، ۱۹۸۹). در خانواده‌هایی که طلاق صورت گرفته است و کودک با یکی از والدین خود زندگی می‌کند، یا کشمکش میان پدر و مادر وجود دارد، یا کودک شاهد مرگ پدر یا مادر خود بوده است، مدرسه هراسی بیشتر دیده می‌شود (لوواس^(۸)، یانگ^(۹)، نیوسوم^(۱۰)، ۱۹۷۸). در این کودکان مدرسه هراسی به علت ترس از رخدادهای ناگوار احتمالی از ترک خانه بوجود می‌آید.

گاهی آسودگی بیش از حد کودک در خانه و حمایت بی چون و چرای اعضاء خانواده، از جمله پدر بزرگ یا مادر بزرگ از وی موجب عدم تمايل او به رفتن به مدرسه می‌شود.

گذر هراسی نیز ممکن است علت پنهان مدرسه هراسی باشد. کودکانی که از عبور از راههای خلوت یا پر رفت و آمد بیم دارند یا احتمال گزند و آسیب از سوی غربیه‌ها را می‌دهند بیش از سایر دانشآموزان دچار مدرسه هراسی می‌شوند (گرانثه^(۱۱) و همکاران، ۱۹۹۵).

بسیاری از ترسها در فرهنگ‌های گوناگون مشترک هستند. مانند ترس از تاریکی، ترس از برخی جانوران و ترس از مرگ. برخی از ترسها فرهنگ واپس هستند و در

روابط با دیگران)، سایر موارد (مانند افراد مسن، افراد رشت رو، رد شدن از خیابان، انفجار، افراد جنس مخالف) را در بر می‌گرفت (ویکس نلسون، ایزرائل، ۱۳۶۷). در DSM-IV ترسهای مرضی به هراس‌های ساده، هراسهای اجتماعی و گذر هراسی تقسیم شده‌اند. برخی از پژوهشگران مدرسه هراسی را از هراسهای اجتماعی جدا می‌کنند (دروسار特^(۱۲) و لوازو^(۱۳)، ۱۹۹۰؛ راس، ۱۳۷۵). در زمینه هراسهای اجتماعی ترس از عملکرد و پی‌آمد آنها ترس از مورد تمسخر واقع شدن قرار دارد (میشارا، رایدل، ۱۳۷۳).

ترسهای اجتماعی اغلب فرستهای خوب زندگی برای پیشرفت را از فرد می‌گیرند (کستامبرگ^(۱۴)، ۱۹۸۶). از مهمترین فواید های اجتماعی، هراس از درس جواب دادن در حضور دیگران، هراس از ازدحام، توالت عمومی، جدایی از والدین و ترس از مدرسه است. زیر بنای هراس از توالت عمومی ممکن است افزون بر ترس از دیده شدن، آلوهه شدن نیز باشد (همان جا).

ترس از جدایی معمولاً در کودکان واپس هسته بیشتر دیده می‌شود. این گونه کودکان در روزها و ماههای اول ورود به مدرسه رفتار ناسازگارانه قابل توجهی از خود نشان می‌دهند و تنها هنگامی آرام می‌گیرند که والدین خود را کنار خود ببینند (رژ^(۱۵) و همکاران، ۱۹۸۶).

مدرسه هراسی تزد کودکان تمام طبقات اجتماعی، در همه سنین و تزد هر دو جنس دیده می‌شود و محدود به دانشآموزان نامنظم، ناتوان یادگیری و یا عقب مانده ذهنی نمی‌شود. اوج مدرسه هراسی ۱۱ الی ۱۲ سالگی است و دخترها بیشتر از پسرها اضطراب از مدرسه را تجربه می‌کنند (دوگاس^(۱۶)، ۱۹۷۷). پژوهشها علل مختلفی را برای پدید آیی مدرسه هراسی یادآور شده‌اند: احساس عدم ایمنی در مدرسه، مورد آزار یا تمسخر همکلاسی‌ها واقع شدن، ترس از درس جواب دادن در جمع و بازخواست شدن به وسیله آموزگار، ترس از پذیرفته نشدن در گروه کودکان، ترس از ناظم پس از دیدن تنبیه دانشآموزان

میانگین آن است که میانگین از تقسیم جمع نمرات اختلالهای دیده شده بر تعداد اختلالهای دیده شده بدست می‌آید. نمره میانگین همیشه بیشتر از نمره GSI است و مقایسه آن با نمره GSI امکان تشخیص و قضاوتهای دقیق‌تر را درباره افراد مورد بررسی ارائه می‌کند.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش در ارتباط با فراوانی و درصد آزمودنیهای پژوهش بر حسب نمرات هراس و جنسیت در جدول ۱ ارائه گردیده است.

جدول ۱- فراوانی و درصد آزمودنیهای پژوهش بر حسب جنس و طبقه نمره آنان

		پسر	دختر	طبقات نمرات	فرابانی درصد	فرابانی درصد	درصد
-	-	۲۳/۳	۲۸	۰-۱۰			
۹/۲	۱۱	۳۸/۳	۴۶	۱۱-۲۰			
۱۱/۷	۱۴	۲۸/۱	۲۵	۲۱-۳۰			
۱۰/۱	۱۳	۸/۳	۱۰	۳۱-۴۰			
۱۷/۵	۲۱	۳/۳	۴	۴۱-۵۰			
۲۰/۸	۲۵	۵/۸	۷	۵۱-۶۰			
۱۰	۱۲	-	-	۶۱-۷۰			
۹/۲	۱۱	-	-	۷۱-۸۰			
۶/۷	۸	-	-	۸۱-۹۰			
۴۲	۵	-	-	۹۱-۱۰۵			

همان طور که در جدول دیده می‌شود هیچ یک از دخترها کمتر از ۱۱ نمره و هیچ یک از پسرها بیشتر از ۶۰ نمره نداشته‌اند و ۱/۳۰٪ دختران نمره‌ای بالاتر از ۶۰ داشته‌اند.

میانگین نمرات دانش‌آموزان مورد بررسی به هریک از مقوله‌های هراس و کل آزمون در جدول ۲ ارائه گردیده است.

برخی از جوامع در بستر روایات و افسانه‌ها از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌گردند، مانند ترس از همزاد، آل و ارواح (آژوریاگر) (۱)، (۱۹۸۲).

آگاهی از تفاوت‌های فردی، جنسیتی و سنی به ویژه معیارهای فرهنگی در ارتباط با ترسهای مرضی می‌تواند در زمینه راهنمایی، مشاوره و درمان افراد مبتلا به آنها سودمند باشد.

روش

این بررسی از نوع بررسیهای توصیفی - مقطعي است. آزمودنیهای پژوهش را ۲۴۰ دانش‌آموز (۱۲۰ دختر و ۱۲۰ پسر) کلاس‌های اول، دوم و سوم دبیرستانی و پیش دانشگاهی (از هر کلاس ۳۰ نفر) شهر تهران تشکیل داده‌اند که بر اساس نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده‌اند.

Andeeshch
Va
Raftari
اندیشه و رفتار
۳۸

ابزار پژوهش را پرسشنامه‌ای دارای ۴۹ پرسش، مشتمل بر مقوله‌های گوناگون هراس به شرح زیر: ترس از حیوانات (۸ پرسش)، مدرسه هراسی (۵ پرسش)، گذر هراسی و ازدحام (۷ پرسش)، ترس از فضاهای بسته (۵ پرسش)، ترس از پژوهش ووابسته‌های پژوهشی (۸ پرسش)، ترس از موقعیت‌های اجتماعی (۸ پرسش)، تشکیل می‌داد. برای هر پرسش ۴ گزینه: خیر، اندکی، زیاد، خیلی زیاد در نظر گرفته شد. برای نمره گذاری پرسشنامه اگر گزینه خیر علامت خورده بود، نمره "صفر" برای گزینه اندکی، "نمره ۱"، گزینه زیاد "نمره ۲" و گزینه خیلی زیاد "نمره ۳" در نظر گرفته می‌شد. دامنه نمره‌های این پرسشنامه از صفر تا ۱۴۷ می‌تواند نوسان داشته باشد.

بسهای تحلیل داده‌های پژوهش از شیوه‌های آمار توصیفی و آزمون آماری استقل بهره گرفته شد و شاخص GSI (شدت اختلال) محاسبه گردید. برای محاسبه GSI جمع نمرات بدست آمده از اختلالهای دیده شده بر تعداد اختلالهای مورد بررسی تقسیم گردید. تفاوت GSI با

جدول ۳- فراوانی، میانگین و انحراف معیار نمرات دانشآموزان پسر به تفکیک گروه سنی

گروه سنی	فرارانی	میانگین	انحراف	درصد نمرات درصد نمرات	معیار	بیشتر از میانگین	کمتر از میانگین
۱۰	۱۰	۱۲/۹	۱۹/۵	۲۰	۱۴	سال	
۱۲	۸	۱۲/۵	۱۸/۳	۲۰	۱۵	سال	
۱۵	۱۰	۱۲/۷	۱۷/۸	۲۵	۱۶	سال	
۱۳	۱۰	۱۴/۸	۲۳/۲	۲۳	۱۷	سال	
۱۰	۶	۱۴/۵	۲۲/۰۶	۱۶	۱۸	سال	
۱۱	۵	۱۲/۳	۲۰/۰۶	۱۶	۱۹	سال و بیشتر*	

* سه نفر بیشتر از ۱۹ سال سن داشته‌اند.

جدول ۴- فراوانی، میانگین، انحراف معیار و درصد نمرات دانشآموزان دختر به تفکیک سن

گروه سنی	فرارانی	میانگین	انحراف	درصد نمرات درصد نمرات	معیار	بیشتر از میانگین	کمتر از میانگین
۷	۱	۲۳/۲	۵۸/۶	۱۵	۱۴	سال	
۱۴	۱۲	۲۲/۳	۵۲/۰۸	۲۶	۱۵	سال	
۲۲	۱۱	۲۱/۷	۵۰/۹	۳۳	۱۶	سال	
۱۱	۱۲	۲۱/۲	۴۱/۹	۲۳	۱۷	سال	
۸	۷	۱۹/۶	۵۲/۷	۱۵	۱۸	سال	
۴	۴	۱۲/۳	۷۴/۹	۸	۱۹	سال و بیشتر*	

* یک نفر کمتر از ۱۴ و سه نفر بیشتر از ۱۹ سال سن داشته‌اند.

در همه کلاسها و در تمام مقوله‌ها بیش از شاخص GSI پسран است. این افزایش در مقوله‌های ترس از حیوانات، گذرهراسی و ازدحام و موقعیت‌های اجتماعی مشخص تر است. یافته‌های پژوهش نشان داد که صدرصد دخترها در کلاس‌های اول دبیرستان و پیش دانشگاهی، ۹۰٪ آنها در کلاس دوم و ۸۶٪ آنها در کلاس سوم دبیرستان از شکست در تحصیل یا در زندگی هراس دارند. چنین هراسی نزد پسران دانشآموز به ترتیب به ۵۶٪، ۶۳٪، ۸۳٪ و ۸۶٪ درصد کاوش می‌یابد.

جدول ۲- میانگین و انحراف معیار نمرات دانشآموزان دختر و پسر مورد بررسی در مقوله‌های هراس

نوع نرس	میانگین انحراف معیار	نرس از حیوانات
۵/۹	۶/۵	ترس از حیوانات
۳/۵	۴/۹	مدرسه هراسی
۳/۵	۳/۸	گذرهراسی و ازدحام
۲/۶	۲	ترس از جاهای بسته
۲/۷	۶/۱	ترس از پزشک و وابسته‌های آن
۳/۴	۳/۷	ترس از پدیده‌ها
۵/۳	۷/۵	ترس از موقعیت‌های اجتماعی
۲۸/۹	۳۴/۵	نمره کل آزمون

همچنانکه جدول نشان می‌دهد ترس از موقعیت‌های اجتماعی در شمار بیشتری از آزمودنیها گزارش شده است. پس از آن ترس از حیوانات و ترس از پزشک و وابسته‌های آن قرار داشته است. ترس از مدرسه با توجه به بزرگسالی دانشآموزان در مرتبه چهارم اهمیت قرار گرفته است.

جدول ۳ و ۴ میانگین نمرات دانشآموزان دختر و پسر را بر حسب سن آنها نشان می‌دهد. همان‌گونه که در جدول دیده می‌شود تغییرات سنی نقش تعیین کننده‌ای در کل نمرات ترس‌های دانشآموزان دختر و پسر نداشته است. بالاترین نمره ممکن، میانگین، انحراف معیار، نمره ۵ و سطح معنی داری نمرات آزمودنیهای پژوهش در هریک از مقوله‌های هراس در دو جنس، در جدول ۵ ارائه گردیده است.

همان‌گونه که در جدول دیده می‌شود، در همه مقوله‌های مورد بررسی، میانگین نمرات دختران و پسران تفاوت معنی داری با یکدیگر دارند.

نمرات دانشآموزان دبیرستانی و پیش دانشگاهی به تفکیک کلاس درس و جنسیت در ارتباط با مقوله‌های مختلف ترس‌های مرضی در جدول ۶ ارائه گردیده است. همان‌گونه که جدول نشان می‌دهد، شاخص GSI دختران

جدول ۵- میانگین، انحراف معیار و نمره انتراکت آزمودنیهای پژوهش در مقوله‌های مختلف ترس‌ها به تفکیک جنسیت

نوع ترس	بالاترین نمره ممکن	دخلت میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	نمره ا	معنی‌داری	سطح
ترس از حیوانات	۲۴	۱۰/۴	۵/۸	۲/۶	۲/۶	-۱۳/۴	%۰۰۱	-۰/۰۰۱
مدرسه هراسی	۱۵	۶/۵	۳/۷	۲/۵	۲/۵	-۷/۳	%۰۰۱	%۰۰۱
گذر هراسی و ازدحام	۲۱	۵/۷	۳/۷	۱/۹	۱/۸	-۱۰/۰۶	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱
جاهای بسته	۱۵	۲/۹	۲/۹	۱/۱	۱/۸	-۵/۵	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱
پزشک ووابسته‌های پزشکی	۲۴	۸/۹	۴/۵	۲/۴	۲/۱	-۱۱/۰۸	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱
پدیده‌ها	۲۴	۵/۰۴	۳/۷	۲/۵	۲/۵	-۶/۳	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱
موقعیت‌های اجتماعی	۲۴	۱۰/۴	۴/۹	۲/۶	۲/۹	-۱۰/۳	-۰/۰۰۱	-۰/۰۰۱

۷۶/۶٪ است.

بازگو کردن درسها در کلاس و در حضور سایر دانشآموزان نیز در بیشتر دانشآموزان ایجاد هراس می‌کند. ۸۳/۳٪ دختران کلاس اول، ۷۰٪ پسران کلاس دوم، ۷۳/۳٪ دختران کلاس سوم، ۸۰٪ دختران کلاس های پیش دانشگاهی، همچنین ۳۳/۳٪ پسران کلاس اول، ۷۳/۳٪ پسران کلاس دوم، ۵۳/۳٪ پسران کلاس سوم و ۷۳/۳٪ پسران پیش دانشگاهی به این پرسش پاسخ مثبت داده‌اند. فراوانی سایر ترس‌های رایج میان دانشآموزان در جدول ۷ دیده می‌شود.

بحث

گرچه اندکی ترس برای برانگیختن انسان به فعالیت ضروری است، اما اگر میزان ترس شدید باشد و یا موارد ترس زیاد شود موجب هراس می‌شود. افت تحصیلی، ناسازگاری اجتماعی و یا مبتلا شدن به برخی از اختلالات روانی می‌تواند پیامد مستقیم چنین ترس‌هایی باشد (گریو، ۱۹۹۸).

برخی از ترس‌ها به علت موقعیت تکرار شونده شان گرایش به افراطی شدن و مزمن شدن دارند و چنانچه با آنها

همچنین ۹٪ دخترهای کلاس اول، ۸۳/۳٪ دختران کلاس دوم، ۸۰٪ دختران کلاس سوم دیرستان و ۷۶/۶٪ دختران کلاس‌های پیش دانشگاهی از مورد تهمت واقع شدن بیم دارند. در جریان کشمکشها و بگومگوهای پدر و مادر قرار گرفتن در ۸۳/۳٪ دخترهای کلاس اول، ۶۳/۳٪ دختران کلاس دوم، ۷۶/۶٪ دخترهای کلاس سوم و ۸۳/۳٪ دخترهای کلاس پیش دانشگاهی ایجاد ترس می‌کند. در حالیکه ۴۲/۳٪ پسرهای کلاس اول، ۵۰٪ پسرهای کلاس دوم، ۳۶/۶٪ پسرهای کلاس سوم و ۶۳/۳٪ پسرهای کلاس‌های پیش دانشگاهی از این رویداد ابراز ترس نموده‌اند.

ترس از دچار اشتباه و خطأ شدن در جمع در ۷۳/۳٪ دختران کلاس‌های اول، در ۶۶/۶٪ دختران کلاس‌های دوم، در ۸۶/۶٪ دختران کلاس‌های سوم و در ۷۶/۶٪ دختران کلاس‌های پیش دانشگاهی دیده شد. نمرات پسران در این مورد به ترتیب ۳۰٪، ۵۳/۳٪، ۵۳/۳٪ و ۶۳/۳٪ بود.

امتحان در هر دو جنس سبب نگرانی می‌شود و فاصله دخترها و پسرهای دانشآموز در این مورد کمتر از موارد بالاست. نمرات یاد شده نزد دخترها، ۸۰٪، ۷۳/۳٪، ۸۲/۳٪ و در پسرها به ترتیب ۳/۶۳٪، ۳/۷۳٪ و ۳/۸۲٪ و در پسرها به ترتیب ۳٪، ۵۰٪، ۷۳/۳٪ و ۵۰٪

جدول - میانگین و انحراف معیار و شاخص ISI نمرات آزمونهای پژوهش بر حسب مقولهای هراس، مقطع تحصیلی و جنسیت

جدول ۷- توزیع فراوانی نسبی سایر ترسهای شایع در میان آزمودنیهای پژوهش بر حسب جنس و کلاس درسی

موارد ترس	کلاس اول دیبرستان	کلاس دوم دیبرستان	کلاس سوم دیبرستان	کلاس پیش دانشگاهی
	پسر	دختر	پسر	دختر
ترس از عبور از کوچه های خلوت	۲۶/۶	۷۶/۶	۶۶/۶	۳/۳
ازدحام و شلوغی	۱۲/۳	۳۳/۳	۱۶/۶	۴/۶
ترس از دندانپزشک	۴۶/۶	۷۶/۶	۵۳/۳	۲۲/۳
تزریق آمپول	۵۶/۶	۸۰	۴۳/۳	۶/۶
تنها در اتاق ماندن	۲۰	۵۰	۲۶/۶	۱۲/۳
تاریکی	۴۶/۶	۷۳/۳	۲۳/۳	۴/۶
سوسک	۳۳/۳	۷۰	۸۶/۶	۲۶/۶
آسانسور	۳/۳	۱۰	۶/۶	۲/۳
رعد و برق	۱۳/۳	۴۰	۳۳/۳	۲۶/۶

می‌کنند و نگرانیهای بیشتری دارند.

این بررسی نشان داد که آزمودنیهای پژوهش در گروههای سنی مختلف از نظر شدت ترسها، تفاوت معنی داری با یکدیگر ندارند. دانشآموزان از این نظر بیشتر از بعد ماهیت و نوع ترس هایشان با یکدیگر تفاوت دارند و نه از نظر فراوانی و شدت ترس ها. تنها در مقوله گذر هراسی دختران دبیرستانی و پیش دانشگاهی در سطح معنی داری ($10\% < P$) با یکدیگر تفاوت داشتند و پسران دبیرستانی و پیش دانشگاهی در مقوله موقعیت های اجتماعی، نیز با یکدیگر متفاوت بودند ($0.5\% < P$).

هذا

راس، آلن (۱۳۷۵). اختلالات روانی کودکان. رویکردی رفتاری به نظریه‌ها، پژوهش‌ها و درمان. ترجمه امیر

هوشنگ مهریار، فریده یوسفی، تهران: انتشارات رشد.

میشار، بریان. ل؛ رایدل، روپرت ج (۱۴۷۳). روانشناسی بزرگسالان. ترجمه حمزه گنجی، آلمـا داویدیان، فرنگیس

جیبی، تهران: انتشارات اطلاعات.

ویکس نلسون، ریتا؛ ایزراشیل، آلن سی (۱۹۷۶). اختلالاتی رفتاری کودکان. ترجمه محمد تقی منشی طوسی، تهران:

برخورد نشود تأثیر نامطلوبی بر رفتار دارند. از این رو

برای تأمین بهداشت روانی دانشآموزان نخست باید

د. مان مناسب، ایشناهاد کرد

همان گونه که بیان گردید ترس از موقعیت‌های

پسران دانش آموز به خود اختصاص می دهد (جدول ۲).

این ترس‌ها با توجه به رشد هویت یابی او احرar دوران نوجوانی و آگاهی تدریجی آنان از ارزش‌ها و سنت

اجتماعی قابل تبیین است.

مفهومهای بررسی شده دخترها نمرات پیشتری نسبت به افزون بر این، پژوهش حاضر نشان داد که در تمام

پرس‌ها داشته‌اند. این یافته پژوهش با برخی از پژوهش‌های انجام شده در کشورهای دیگر هم مطابقت نداشت.

^{۱۰} براکونیه، ۱۹۸۹). در برخی از مقوله‌ها از جمله ترس از

پزشکی، شدت ترس در دخترها بسیار چشمگیر است و

در پاره‌ای موارد به ۲ و حتی ۱۸ برابر ترس در پسرها می‌رسد (جدولهای ۵، ۶، ۷). به بیان دیگر دخترها بیش از پسرها هیجانات اجتنابی را در زندگی روزمره تجربه

33-50.

Granger, B., Azais, F., Albereque, C., & Debray, Q. (1995). Entre anxiété et dépression. La place des difficultés d'affirmation de soi et des phobies sociales. *Annales-Medico-Psychologique*, 153, 204-206.

Gelfond, D. M. & Hartman, D. P. (1975). *Child behavior analysis and therapy*. New York, Pergamon.

Long, J. L. (1979). *Introduction à La psychopathologie infantile. Méthodologie, Eudes Théorique et, Cliniques*. Paris. Dunod coll. Psychismes.

Kestemberg, E. (1986). Quelques notes sur la phobie du fonctionnement mental. *Revue-Française-Psychanalyse*, 50, 1339-1344.

Lovass, O. T., Young, D. B., & Newsom, C.D. (1978). Childhood Psychosis behavioral treatment. *Handbook of treatment of mental disorder in childhood & adolescence*. Prentice-Hall, 358-420.

Marcelli, D., & Braconnier, A. (1989). *Psychopathologie de l'adolescent*, Paris Masson.

Miller, I. C., Barrett, C. I., Hampe, E. & Noble, H. (1972). Comparison of reciprocal inhibition psychotherapy & Waiting list control for phobic children. *Journal of Abnormal Psychology*, 79, 269-279.

Nemiah, J. C. (1980). Phobic disorder. In H. I. Kaplan, & B. J. Sadock (Eds.). *Comprehensive textbook of psychiatry*, Baltimore: Williams & Wilkins.

Palletier, (1998). La Phobie, création de l'extrême. *Cahiers-Jungiens-de-Psychanalyse*, 93, 69-80.

Quere, J. P. (1984). A propos du traitement

انتشارات آستان قدس رضوی.

مسان، پاول هنری و همکاران (۱۴۷۷). *رشد و شخصیت کودک*. ترجمه مهشید یاسابی. تهران: کتاب ماد.

Ajuriagerra, J. (1982). *Psychopathologie de l'Enfant*, Paris Masson,

Bandura, A. (1977). Self-efficacy: Towards a unifying theory of behavior change. *Psychological Review*, 19-215-218.

Cottraux, J. (1995). Modèles comportementaux et cognitifs des troubles anxieux. *Confrontations-Psychiatrique*, 38, 231-260.

Cottraux, J. (1997). Traitements comportementaux cognitifs des phobies: modèles, méthodes et résultats. *Psychologie-Médicale*, 25, 1460-1467.

Delprato, D. J. (1980). Hereditary determinants of fears & phobias: *A critical review of behavior therapy*, 11, 79-103.

Drossart, F., & Loiseau, M. J. (1990). De La Phobie scolaire au travail de melancolie. *Psychiatrie-Française*, 21, 69-71.

Dugas, M., & Guerriot, C. (1977). Les phobies scolaires, étude clinique et psychologique. *Psychiatr. Enf.*, 20.

Dupeu, J. M. (1992). Urgence en clinique infantile. La question des consultations thérapeutiques analytiques. *Psychiatrie-de-l'Enfant*, 35, 127-156.

Font, J. C. L., & Dubouis - Bonnefond, J. C. L. (1991). Du désir oedipien à La motivation aéronautique: Reflexion à propos d'un cas de phobie de l'enfant. *Psychologie-Médicale*, 23, 41-45.

Grivet-Shillio, M. L. (1998). La phobie, barrier contre l'effroi. *Cahiers-Jungien-de-psychanalyse*, 93,

- institutionnel des phobies scolaires graves. *Neuropsychiatrie de l'Enfance et de l'Adolescence*, 32, 611-622.
- Roge, B., Chabrol, H., & Moron, P. (1986). Projet d'étude coopérative sur l'anxiété de séparation dans les phobies scolaires. *Psychologie Médicale*, 18, 753-756.
- Rouquette, S. (1998). Autour de la phobie. *Cahiers Jungiens-de-Psychanalyse*, 93, 61-68.
- Seligman, M. E. (1971). Phobias & Preparedness. *Behavior Therapy*, 2, 307-320.
- Takahashi, T. (1989). Phobie sociale et sympathie ambiguëe. *Evolution Psychiatrique*, 54, 847-851.

Andeesheh
Va
Raftari
اندیشه و رفتار
۴۲

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتوال جامع علوم انسانی